

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci žalobcov: **v 1. rade: Inžinierske stavby, a.s.**, so sídlom Priemyselná 7, Košice, IČO: 31 651 402 **v 2. rade: EUROVIA SK, a.s.**, so sídlom Osloboditeľov 66, Košice, IČO: 31 651 518 **v 3. rade: STRABAG s.r.o.**, so sídlom Mlynské nivy 61/A, Bratislava, IČO: 17 317 282, spolu Združenie I/67 Poprad – Kežmarok, I. etapa, *všetci zastúpení advokátskou kanceláriou: HAVLÁT & PARTNERS, so sídlom Rudnayovo nám. 1, Bratislava*, proti žalovanému: **Okresný úrad Prešov**, so sídlom Námestie mieru 2, Prešov, o žalobe proti rozhodnutiu a postupu Obvodného úradu životného prostredia Prešov č. 2013/194-738BE zo dňa 11.01.2013 a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k.: 1S/14/2013-94 zo dňa 24.09.2013, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. septembra 2013, č.k. 1S/14/2013-94, **potvrďuje**.

Žalovaný **je povinný** nahradiť žalobcom v 1. až v 3. rade spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 165,56 € na účet právneho zástupcu žalobcov do troch dní od doručenia tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom č.k.: 1S/14/2013-94 zo dňa 24.09.2013 Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 2 písm. d/) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 11.01.2013, č.: 2013/194-738BE v spojení s rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Poprade zo dňa 28.08.2012 č.: 2012/01304/04-LS a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. zaviazal žalovaného nahradiť žalobcom trovy konania v sume 1.070,37 eur do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu dospel k záveru, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Uviedol, že správne orgány sú v ďalšom konaní povinné vykonať dokazovanie v takom rozsahu, aby bolo v konaní nesporne preukázané, že štát žalobcom vzniknutú škodu pri povodni v roku 2010 nezavinil, v opačnom prípade musí rozhodnúť o uznaní nároku na náhradu škody a jej výške na základe dôsledne vykonaného dokazovania tak, ako upravuje Správny poriadok.

V odôvodnení rozhodnutia Krajský súd v Prešove konštatoval, že z dôkazov predložených v správnom konaní vyplýva, že v dňoch 02.06.2010 – 04.06.2010 došlo vplyvom mimoriadne výdatných zrážok k vyliatiu rieky Poprad a Slavkovského potoka v území stavby realizovanej žalobcami, čo spôsobilo škody na vykonaných prácach na objektoch: D 101 – 00 Cesta I – 64; D 112 – 00 Preložka miestnej komunikácie v Matejovciach; D 204 – 00 Most cez rieku Poprad na železničnej vlečke; D 230 – 00 Preložka rieky Poprad km 139,500 – 140,285; D 503 – 00 Cestná kanalizácia na MK v Matejovciach; ako aj na príľahlom území, ktoré malo zostať zachované (list spoločnosti STRABAG s.r.o., Mlynské nivy 61/A, Bratislava zn. 083/GD/2010 zo dňa 04.06.2010, podpísaný I., vedúcim PJ Poprad). Uviedol, že zo záznamov v stavebnom denníku vyplýva, že už dňa 02.06.2010 došlo na stavebnom objekte 112 – 00 Preložka miestnej komunikácie v Matejovciach, 1/67 Poprad – Kežmarok, I. etapa, III. úsek stavby a na stavebnom objekte 230 – 00 Preložka rieky Poprad v km 139,500 – 140,285 1/67 Poprad – Kežmarok, I. etapa, III. úsek stavby z dôvodu rozvodnenia rieky Poprad a jej vyliatia ku škodám na uvedených stavebných objektoch (denné záznamy stavby: obj. 112 – 00, list č. 446257, denné záznamy stavby: obj. 230 – 00, list č. 493023) k následným škodám došlo dňa 04.06.2012. Na základe uvedených záznamov krajský súd konštatoval, že ku škodám na predmetných stavebných objektoch mohlo dôjsť

ako z dôvodu povodňovej situácie v danom období, tak aj v dôsledku vykonania príkazu orgánu ochrany pred povodňami, resp. kumuláciou týchto udalostí. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dodržaním zákonnej lehoty pre uplatnenie si nároku na peňažnú náhradu a splnením si povinností zhotoviteľa stavby počas povodňovej situácie (informovať o povodňovej situácii obec, orgán ochrany pred povodňami a správcu vodohospodársky významných vodných tokov, vypracovanie a predkladanie priebežných správ o povodňovej situácii ...) verifikačná komisia by bola mohla overiť, posúdiť a rozlíšiť škody spôsobené povodňovou situáciou a škody spôsobené plnením príkazu orgánu ochrany pred povodňami, čo už v súčasnosti, s odstupom dvoch rokov od povodňovej situácie, po ukončení všetkých prác na opravu a navrátenie stavby do pôvodného stavu a jej skolaudovaní, nie je realizovateľné, a teda na základe zisteného skutkového stavu nie je možné akceptovať argument Združenia 1/67 Poprad – Kežmarok (ďalej aj „Združenie“), že vzniknutú škodu, a teda aj samotný nárok na peňažnú náhradu bolo možné určiť a vyčísliť až po ukončení všetkých prác na opravu a navrátenie stavby do pôvodného stavu, nakoľko k uplatneniu si nároku stačil relevantný odhad na uvedenie poškodeného majetku do stavu pred povodňou.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd tiež konštatoval, že posledný záznam v stavebnom denníku bezprostredne po povodňovej situácii je zo dňa 08.06.2010, nasledujúci je až zo dňa 23.06.2010, v ktorom je daný pokyn na zahájenie odstraňovania škôd spôsobených povodňami a zároveň líder „Združenia“, potvrdzuje, že si splnil všetky svoje povinnosti a náležitosti voči poisťovni v súvislosti s touto poistnou udalosťou. Práve v tomto časovom úseku, keď na stavbe neboli zahájené práce na odstraňovaní následkov povodne, bolo podľa názoru krajského súdu potrebné zo strany „Združenia“ uplatniť si nárok na peňažnú náhradu, na základe ktorého by orgán ochrany pred povodňami mohol vykonať úkony súvisiace s uznaním podaného nároku. Ako ďalej uvádza krajský súd, odvolací orgán v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že Obvodný úrad životného prostredia v Poprade v roku 2010 predkladal Krajskému úradu životného prostredia v Prešove tri súhrnné správy za obdobie od 01.06 - 12.07.2010, júl - september 2010, december 2010, v ktorých mohli byť nároky „Združenia“ zahrnuté. Z archívnych materiálov, ako aj z listu Obvodného úradu Poprad zo dňa 21.06.2012, vyplýva, že krízový štáb svoju činnosť zahájil dňom 04.06.2010 o 9:00 hod. vyhlásením mimoriadnej situácie pre územný obvod Poprad. Príkazy na vykonanie opatrení potrebných na zabezpečenie ochrany pred povodňami počas povodňovej situácie vydáva obvodný úrad životného prostredia na návrh obvodnej povodňovej komisie alebo z vlastného podnetu (§ 25 písm. d/ zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami).

Prvostupňový súd považoval za nesporné, že právny zástupca žalobcov telefaxovým podaním zo dňa 03.07.2012, tým istým dňom doručeným Obvodnému úradu životného prostredia Poprad, doručil podanie označené ako vec: „Žiadosť o poskytnutie informácií, žiadosť o priznanie nároku na zaplatenie peňažnej náhrady škody podľa § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami“.

Žalobcovia namietali, že ak správny orgán mienil uplatnený nárok neuznať, nemal vôbec začať správne konanie, pretože v takomto prípade nie je daná právomoc orgánu štátnej správy vo veci rozhodnúť, keďže vo veci uplatneného nároku rozhoduje súd. Vo veci bolo rozhodnuté na základe nedostatočne zisteného stavu veci a správne orgány vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V tejto súvislosti prvostupňový súd poukázal na § 1 zákona č. 7/2010 o ochrane pred povodňami a tiež na § 48 ods. 1 a ods. 2 tohto zákona, podľa ktorého na predmetné konanie vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak; všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na vydávanie príkazov na vykonanie opatrení potrebných na zabezpečenie ochrany pred povodňami podľa § 24 písm. d/ šiesteho bodu, § 25 písm. d/ šiesteho bodu a § 27 ods. 11 a 15. Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v § 5 upravuje, že na konanie sú vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje obec.

Krajský súd ďalej dôvodil § 44 ods. 6 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami v znení účinnom do 30.09.2013 podľa ktorého uplatnený nárok na peňažnú náhradu podľa odseku 5 posudzuje a ak sa nárok na peňažnú náhradu uzná, výšku peňažnej náhrady určuje

- a) obec, ak nárok vznikol na základe príkazu obce,
- b) obvodný úrad životného prostredia, ak nárok vznikol na základe príkazu orgánu ochrany pred povodňami,
- c) obvodný úrad, ak nárok vznikol na základe príkazu krízového štábu.

Podľa názoru krajského súdu je z popísaného skutkového stavu zrejmé, že vo veci uplatneného nároku na náhradu škody podľa § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami je vecne príslušný konať obvodný úrad životného prostredia, v predmetnej veci so sídlom v Poprade. Nestotožnil sa s názorom žalobcov, že ak obvodný úrad životného prostredia v Poprade nemal v úmysle uznať uplatnený nárok, potom nemal vôbec začať

správne konanie a vydať rozhodnutie o neuznaní nároku, považoval za nesporné, že žiadosť bola správne orgánu doručená a príslušný správny orgán je povinný vo veci konať v zmysle základných pravidiel konania (§ 3 ods. 1 až 6 Správneho poriadku). Svoj názor podložil správnym poriadkom, ktorý v ustanovení § 18 ods. 1 a 2 upravuje, že konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu; konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť, pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon a tiež § 18 ods. 3 Správneho poriadku, v zmysle ktorého o začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania, alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný predpis, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou. Preto krajský súd považoval za zákonný postup obvodného úradu životného prostredia, ak dňa 19.07.2012, č.j.: 2012/01334/02-LS, vydal oznámenie o začatí správneho konania vo veci priznania nároku na zaplatenie peňažnej náhrady škody podľa § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami. Prvostupňový súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcov, že obvodný úrad životného prostredia nemôže vydať rozhodnutie, ktorým uplatnený nárok neuzná a to napriek tomu, že v ustanovení § 44 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami takýto procesný postup upravený nie je. Ak žalobcovia argumentovali tým, že z ustanovenia § 44 ods. 3 druhá veta: „Peňažnú náhradu škody na majetku ustanovuje všeobecný predpis o náhrade škody“, s odkazom na Občiansky zákonník, krajský súd argumentoval tým, že Občiansky zákonník sa vzťahuje iba na výšku škody, a nie že o celom nároku rozhoduje súd. Neprijal ani argumentáciu žalobcov ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pretože tento právny predpis vyslovene v § 16 ods. 4 upravuje, že ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Filozofia zákona č. 514/2003 Z.z. je teda úplne iná ako zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami, a ak by zákonodarca mal v úmysle, aby bolo postupované vyššie uvedeným spôsobom, bol by to v zákone výslovne upravil a analógia v predmetnej veci do úvahy neprichádza. Na základe uvedeného dospel prvostupňový súd k záveru, že obvodný úrad životného prostredia môže nárok aj neuznať a to na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci za podmienok upravených zákonom č. 7/2010 Z.z.

Krajský súd v Prešove svoje rozhodnutie odôvodnil tiež § 44 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 7/2010 Z.z. podľa ktorého za škodu na majetku spôsobenú osobám, ktorá im vznikla v priamej súvislosti s vykonávaním povodňových zabezpečovacích prác a povodňových záchranných prác, zodpovedá štát. Štát sa zodpovednosti zbaví, ak preukáže, že škodu nezavinil. Peňažnú náhradu škody na majetku ustanovuje všeobecný predpis o náhrade škody. Podľa odseku 5 tohto ustanovenia nárok na peňažnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva alebo užívacieho práva, za splnenú osobnú pomoc, škodu na majetku podľa odseku 3 alebo poskytnutý vecný prostriedok vzniká osobe len v priamej súvislosti s vykonávaním povodňových zabezpečovacích prác alebo povodňových záchranných prác. Nárok na peňažnú náhradu s uvedením dôvodov podľa odsekov 1 až 4 sa musí uplatniť do desiatich pracovných dní od odvolania II. stupňa povodňovej aktivity podľa odseku 6. Krajský súd považoval za nesporné, že citované ustanovenie upravuje iba poriadkovú lehotu na uplatnenie nároku, a že zákon s neuplatnením nároku v lehote 10 pracovných dní od odvolania II. stupňa povodňovej aktivity podľa ods. 6 nespája preklúziu, teda zánik nároku. Z uvedeného mal za to, že neuznať uplatnený nárok je možné iba vtedy, ak sa v správnom konaní preukáže, že štát škodu nezavinil.

Z odôvodnenia rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Poprade ako prvostupňového správneho orgánu krajskému súdu vyplynulo, že výrok rozhodnutia správneho orgánu je založený predovšetkým na aplikácii ustanovení vyhlášky č. 251/2010 Z.z. Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o vyhodnocovaní výdavkov na povodňové zabezpečovacie práce, povodňové záchranné práce a povodňových škôd a to ustanovení § 8 ods. 1, 9 citovanej vyhlášky s tým, že žalobcovia podľa ustanovení vyhlášky nepostupovali, a na základe skutkového stavu, a to údajov zistených zo stavebného denníka pre objekt 112 – 00 preložka miestnej komunikácie v Matejovciach, 1/67 Poprad – Kežmarok I. etapa, 3. úsek stavby, a to denné záznamy stavby 112 – 00, list č. 446257 a ďalších záznamov stavebného denníka, v dňoch citovaných v odôvodnení rozhodnutia a na základe zistenia, že vzniknuté škody boli uplatnené ako poisťná udalosť, si škodu uplatnili neskoro a jej výšku už nemožno verifikovať. Prvostupňový správny orgán konštatoval, že v zmysle stavebných denníkov na stavbách obj. 112 – 00 a obj. 230 – 00 vznikli značné škody na predmetných stavbách už 02.06.2012. Žiadateľ neuviedol výšku škôd uznaných poisťovňou a zároveň neuvádza škody vzniknuté na jednotlivých stavbách zo dňa 02.06.2010 a zo dňa 04.06.2010. Žalovaný na základe prvostupňovým správnym orgánom zisteného skutkového stavu vec uzavrel tak, že nedodrzaním postupu podľa vyhlášky č. 251/2010 Z.z. žalobcami nemožno ním uplatnený

nárok verifikovať, a preto v súlade so zákonom postupoval prvostupňový správny orgán, ak uplatnený nárok neuznal, s doplnením argumentácie vo vzťahu k vyhláške č. 251/2010 Z.z. o ustanovení § 10 ods. 2 písm. e/ a § 7 ods. 1, 2 a § 19 ods. 7.

Z administratívneho spisu považoval súd prvého stupňa za nesporné, že žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom podaní zo dňa 01.08.2012 ako odpoveď na oznámenie o začatí správneho konania uviedli návrhy na vykonanie dokazovania a argumentovali tým, že ako poškodení navrhujú v rámci konania o priznaní nároku na zaplatenie peňažnej náhrady škody, okrem dôkazov už predložených poškodenými, ako aj vykonanie dôkazov, a to vykonanie znaleckého dokazovania na preukázanie škody, škôd spôsobených vykonaním príkazu orgánu ochrany pred povodňami dňa 04.06.2010, výsluch osôb, a to I. a pán Š. (Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., Správa Dunajca a povodia Dunajca a Popradu), I. (Obvodný úrad životného prostredia Poprad), I. (Mestský úrad Poprad), I. (STRABAG, s.r.o.) a vykonanie listinných dôkazov, zápisnice, záznamy zo zasadnutia obvodnej povodňovej komisie a úradu z obdobia povodní v mesiaci jún a júl 2010.

Súd prvého stupňa sa stotožnil s názorom správnych orgánov, že vo vzťahu k žalobcom títo mali postupovať podľa vyhlášky č. 251/2010 Z.z., súčasne sa však stotožnil s námietkami žalobcov, že vo veci malo byť vykonané dokazovanie tak, ako upravuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v ustanovení § 33 ods. 1, 2, ktoré cituje žalobca v žalobe. Pokladal za nesporné, že aj v konaní podľa zákona 7/2010 Z.z. sa postupuje podľa Zákona o správnom konaní, pričom z ustanovenia § 34 ods. 1 Správneho poriadku vyplýva, že na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a obhliadka. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Podľa ods. 4 vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Z ustanovenia § 34 ods. 5 Správneho poriadku vyplýva, že správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Krajský súd uzavrel, že ak správne orgány vo veci nevykonali dôkazy navrhnuté žalobcami v správnom konaní, ani žiadne iné dokazovanie, a ak urobili záver, že žalobcami uplatnenú škodu nie je možné verifikovať, takýto záver je v tomto konaní predčasný a nekorešponduje s citovaným ustanovením § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z.. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že štát sa zodpovednosti zbaví (vyviní

sa zo zodpovednosti), ak preukáže, že škodu nezavinil. Správne orgány v tomto smere nevykonali žiadne dokazovanie a podľa názoru prvostupňového súdu iba tá skutočnosť, že žalobcovia nepostupovali dôsledne podľa ustanovení zákona č. 7/2010 Z.z. v spojení s ustanoveniami vyhlášky č. 251/2010 Z.z. a ďalšími právnymi predpismi, nemožno takýto nárok neuznať. Neuznanie nároku znamená, že v správnom konaní musí byť preukázané, že vznik škody je zavinený výlučne žalobcami nesplnením povinností uložených príslušnými právnymi predpismi, čo v predmetnej veci jednoznačne preukázané nebolo. Správne orgány sa v konaní nezaoberali otázkou príčinnej súvislosti medzi nerealizovaním úkonov žalobcami podľa zákona č. 7/2010 Z.z. a vykonávacej vyhlášky č. 251/2010 Z.z. a vznikom škody. Pre záver správnych orgánov na neuznanie nároku na uplatnenú škodu musí byť v správnom konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že škoda, ktorá žalobcom vznikla, nebola zavinená štátom ale výlučne neplnením povinností žalobcov uložených im Zákonom o ochrane pred povodňami a vyhláškou č. 251/2010 Z.z..

Žalovaný rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k.: 1S/14/2013-94 zo dňa 24.09.2013 napadol odvolaním včas.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z.z. pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Počas konania došlo k zmene právnej úpravy, týkajúcej sa subjektu žalovaného. V zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z.z. prešla pôsobnosť pôvodného žalovaného, Obvodného úradu životného prostredia v Prešove na Okresný úrad Prešov. Odvolanie podané Okresným úradom Prešov je preto potrebné považovať za podané oprávnenou osobou.

Okresný úrad Prešov (odvolateľ) odvolanie odôvodnil § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., a teda, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia merita veci a tiež § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., a teda, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolateľ nesúhlasil s tvrdením

prvostupňového súdu, že „správne orgány v tomto smere nevykonali žiadne dokazovanie a podľa názoru súdu iba tá skutočnosť, že žalobcovia nepostupovali dôsledne podľa ustanovení zákona č. 7/2010 Z.z. v spojení s ustanoveniami vyhlášky č. 251/2010 Z.z. a ďalšími právnymi predpismi, nemožno takýto nárok neuznať“. Ďalej uviedol, že žalobcovia nie že nepostupovali dôsledne podľa zákona o ochrane pred povodňami a súvisiacimi predpismi, ale úplne ignorovali platnú legislatívu na úseku ochrany pred povodňami a súvisiacimi predpismi nielen z hľadiska uplatnenia si nároku na peňažnú náhradu v súvislosti s vykonávaním povodňových zabezpečovacích a záchranných prác, ale aj v súvislosti s povinnosťami zhotoviteľa stavby počas povodňovej situácie – informovať o povodňovej situácii obec, orgán ochrany pred povodňami a správcu vodohospodársky významných vodných tokov alebo správcu drobného vodného toku, vypracovať a predkladať priebežné správy o povodňovej situácii, vykonávať povodňové zabezpečovacie práce podľa povodňového plánu, odstraňovať predmety, ktoré môžu zhoršiť odtok povrchových vôd a následne povinnosti po povodni, odstrániť následky spôsobené povodňou, vyhodnotiť povodňové škody na majetku vo svojom vlastníctve, správe alebo užívaní a umožniť ich verifikáciu, vypracovať súhrnnú správu o priebehu povodní, ich následkoch a vykonaných opatreniach a predložiť ju obci, upraviť kritické miesta, ktoré by mohli nepriaznivo ovplyvniť priebeh ďalšej povodne.

Žalovaný ďalej uviedol, že podľa záznamov v stavebnom denníku možno konštatovať, že ku škodám na stavebných objektoch 112 – 00 a 230 – 00 došlo už 02.06.2010 (list č. 446257, list č. 493023. Zároveň poukázal na § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami, podľa ktorého za škodu na majetku spôsobenú osobám, ktorá im vznikla v priamej súvislosti s vykonávaním povodňových zabezpečovacích prác a povodňových záchranných prác, zodpovedá štát. Obvodná povodňová komisia dala príkaz na prekopanie prístupovej komunikácie dňa 04.06.2010 a ku škodám došlo už dňa 02.06.2010. Štát zodpovedá len za škodu, ktorá vznikla v priamej súvislosti s vykonávaním povodňových zabezpečovacích prác a povodňových záchranných prác. Z vecného hľadiska je potrebné zo strany vlastníka stavby, resp. zhotoviteľa stavby dodržať 10-dňovú lehotu z dôvodu bezodkladného overenia ohlásených vzniknutých škôd, preskúmania skutkového stavu v danom území a to ihneď po povodni. Ďalej uviedol, že v ďalších záznamoch je stručný popis škôd, ku ktorým došlo na stavebných objektoch počas povodňovej situácie v dňoch 02.06. – 04.06.2010, bez možnosti posúdenia a rozlíšenia v akom časovom slede škody vznikli, zo záznamov v stavebnom denníku zároveň vyplýva, že dňa 23.06.2010 bol daný pokyn lídrom združenia na „zahájenie odstraňovania škôd spôsobených mimoriadne

nepriaznivými klimatickými podmienkami (povodne, ktoré nastali dňa 02.–04.06.2010)“. Odvolateľ tiež poukázal na § 8 ods. 9 vyhlášky č. 251/2010 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o vyhodnocovaní výdavkov na povodňové zabezpečovacie práce, povodňové záchranné práce a povodňových škôd, podľa ktorého odhad povodňových škôd sa spresňuje povodňovou prehliadkou, ktorá sa vykonáva v spolupráci s verifikačnou komisiou ustanovenou podľa § 19 ods. 7 zákona o ochrane pred povodňami; povodňová prehliadka sa musí v zmysle § 13 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane pred povodňami vykonať bezprostredne po povodni na povodňou postihnutých vodných tokoch a zaplavených územiach.

Odvolateľ má za to, že v súčasnosti, s už trojročným časovým odstupom nie je možné preukázať príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou na stavbe a príkazom obvodnej povodňovej komisie, pričom dôkazy predložené žalobcami v konaní túto súvislosť nepreukazujú. Povinnosťou žalobcov v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 písm. e/ zákona o ochrane pred povodňami musí mať zhotoviteľ stavby vypracovaný a schválený povodňový plán zabezpečovacích prác na celé obdobie výstavby až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o užívaní stavby, pričom tento plán povodňových zabezpečovacích prác obsahuje povinnosti zhotoviteľa pri ochrane stavby pred povodňami a pri predchádzaní nepriaznivým účinkom stavby na vodný tok alebo na inundačné územie v čase povodní. Podľa názoru žalovaného, ak by zhotoviteľ stavby mal vypracovaný a schválený povodňový plán a vykonal by preukázateľne v zmysle tohto plánu všetky zabezpečovacie práce na ochranu stavby v danom čase, bolo by snáď možné posúdenie a rozlíšenie škôd, ktoré vznikli v dôsledku povodňovej situácie a v dôsledku príkazu obvodnej povodňovej komisie. Žalobcovia podali návrh na kolaudáciu vodnej stavby „D 230 – 00 Preložka rieky Poprad km 139,500 -140,285“ dňa 20.04.2012, žiadosť o priznanie nároku na zaplatenie náhrady škody podľa § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami bola faxom doručená dňa 03.07.2012, keď už kolaudačné konanie prebiehalo, a teda stavba bola kompletne ukončená, pričom na uplatnenie nároku stačil relevantný odhad na uvedenie poškodeného majetku do stavu pred povodňou. Žalovaný je toho názoru, že uznanie nároku na zaplatenie náhrady škody s takým časovým odstupom, po ukončení všetkých stavebných prác, kedy je nemožné preukázať k akej skutočnej škode došlo v priamej súvislosti s vykonávaním povodňových zabezpečovacích prác a povodňových záchranných prác v porovnaní s nárokom uplatňovaným žalobcom môže byť precedensom pre nasledujúce konania v podobnej veci s návodom, aby sa neuplatňovali nároky včas v zákonom stanovenej lehote, ale až neskôr s prípadne navýšenou škodou, lebo už nebude možné skutočnú škodu vyčíslit' a preukázať.

Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 27.11.2013 uviedli, že súd v napadnutom rozhodnutí správne uviedol pochybenia žalovaného v priebehu správneho konania, pričom správne poukázal jednak na povinnosti správneho orgánu vykonať dokazovanie v zmysle ustanovení § 33 ods. 1, 2 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov, a tiež aj na konštrukciu zodpovednosti štátu za škodu podľa ustanovenia § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 o ochrane pred povodňami. Ďalej uviedli, že tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní nie sú namieste a ako také sa týkajú skutočnosti, ktoré mali byť predmetom správneho konania (v rámci ktorého sa nimi ani nezaoberali) a ich skúmanie nie je predmetom konania o žalobe o preskúmanie zákonnosti v rámci správneho súdnictva, sú skôr výrazom rezignácie žalovaného na splnenie jeho základných zákonných povinností v správnom konaní a ignorovaním množstva použiteľných dôkazov predložených, resp. navrhnutých žalobcami v správnom konaní. Nesúhlasili s tvrdením žalovaného o tom, že žalobcovia si nesplnili povinnosti zhotoviteľa počas povodňovej situácie, všetky dotknuté orgány a obec boli riadne informované o vzniknutej povodňovej situácii, zástupcovia žalobcov na mieste samom boli v kontakte s predstaviteľmi obce a dotknutých štátnych orgánov. Žalobcovia žalovanému predložili autentické zadokumentovanie vzniku škody, predložili dostatok dôkazov na preukázanie svojho nároku, pričom ďalšie okolnosti vzniku škody mal žalovaný možnosť zistiť, resp. si overiť z výpovedí očitých svedkov, ktorými sú jednak zástupcovia žalobcov ako aj predstavitelia dotknutých štátnych orgánov, vrátane správneho orgánu prvého stupňa. Ďalej uviedli, že žalovaný doteraz spochybnil, že subjektom ktorý uvedené príkazy vydal bol krízový štáb, pričom neuviedol, kto tieto príkazy mal vydať, v tomto odvolaní nepochybne uvádza, že týmto subjektom mala byť Obvodná povodňová komisia. Doplnili tiež, že zo záznamov stavebnom denníku jasne vyplýva, že vo veci boli žalobcom postupne vydané dva príkazy a nielen jeden ako uvádza žalovaný. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu tiež uviedli, že dňa 02.06.2010 krízový štáb nariadil zápisom v stavebnom denníku list č. 493 022, aby žalobcovia odkopali starú vlečku v trase novej preložky rieky Poprad v st. 140,00 – 140,020 km s tým, že ak vznikne mimoriadny stav ohrozujúci životy a majetok ľudí, bude nutné prekopáť prístupovú cestu do rómskej osady, nachádzajúcu sa v blízkosti diela a pustiť vodu do novej preložky rieky Poprad, čím sa zníži hladina rieky Poprad, dňa 04.06.2010 krízový štáb nariadil zápisom v stavebnom denníku č. 2, list č. 493 024, prekopáť prístupovú komunikáciu do osady pustiť vodu do novovybudovanej preložky rieky Poprad. Žalobcovia ďalej dôvodili, že vznik, rozsah a výšku škôd na svojom majetku spôsobených vykonaním oboch príkazov riadne zdokumentovali a predložili správnym orgánom, pričom z predložených dôkazov

vyplýva postupnosť vykonaných prác na základe jednotlivých príkazov, ako aj to, aké časti stavby boli poškodené. Tvrdenie žalovaného, že s odstupom času nie je možné preukázať príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a príkazmi, považovali žalobcovia za neopodstatnené, žalobcovia predložili v správnom konaní rozsiahlu fotodokumentáciu a videodokumentáciu na CD nosiči, teda správne orgány mali podľa ich tvrdení dostatočné podklady na to, aby verifikovali rozsah a výšku vzniknutých škôd a za tým účelom vykonali aj dokazovanie, čo podľa tvrdení žalobcov nevykonali, a tak sa bezpredmetne odmietli zaoberať vecou samou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania posudzoval, či správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a zisťoval, či preskúmovacie konanie na krajskom súde bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok.

Podľa § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami v znení účinnom do 30.09.2013 (ďalej len zákon č. 7/2010 Z.z.) za škodu na majetku spôsobenú osobám, ktorá im vznikla v priamej súvislosti s vykonávaním povodňových zabezpečovacích prác a povodňových záchranných prác, zodpovedá štát. Štát sa zodpovednosti zbaví, ak preukáže, že škodu nezavinil. Peňažnú náhradu škody na majetku ustanovuje všeobecný predpis o náhrade škody.

Podľa § 44 ods. 5 zákona č. 7/2010 Z.z. nárok na peňažnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva alebo užívacieho práva, za splnenú osobnú pomoc, škodu na majetku

podľa odseku 3 alebo poskytnutý vecný prostriedok vzniká osobe len v priamej súvislosti s vykonávaním povodňových zabezpečovacích prác alebo povodňových záchranných prác. Nárok na peňažnú náhradu s uvedením dôvodov podľa odsekov 1 až 4 sa musí uplatniť do desiatich pracovných dní od odvolania II. stupňa povodňovej aktivity podľa odseku 6.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 7/2010 Z.z. uplatnený nárok na peňažnú náhradu podľa odseku 5 posudzuje a ak sa nárok na peňažnú náhradu uzná, výšku peňažnej náhrady určuje

- a) obec, ak nárok vznikol na základe príkazu obce,
- b) obvodný úrad životného prostredia, ak nárok vznikol na základe príkazu orgánu ochrany pred povodňami,
- c) obvodný úrad, ak nárok vznikol na základe príkazu krízového štábu.

Podľa § 2 ods. 6 zákona č. 7/2010 Z.z. povodňová škoda je škoda, ktorú spôsobila povodeň

- a) štátu, vyššiemu územnému celku, obci a osobe 1. na majetku v ich vlastníctve, správe alebo užívaní počas III. stupňa povodňovej aktivity, 2. na stavbe na chránenom území počas II. stupňa povodňovej aktivity, ak škodu zapríčinilo zaplavenie chráneného územia v dôsledku vystúpenia hladiny podzemnej vody nad povrch terénu spôsobené dlhotrvajúcim vysokým vodným stavom vo vodnom toku,
- b) správcovi vodohospodársky významných vodných tokov, správcovi drobného vodného toku, ktorému bola prevedená správa podľa osobitného predpisu, alebo vlastníkovi, správcovi alebo užívateľovi vodnej stavby, ktorá sa nachádza na vodnom toku alebo na povodňou zaplavenom území počas II. stupňa povodňovej aktivity a III. stupňa povodňovej aktivity,
- c) správcovi vodohospodársky významných vodných tokov a správcovi drobného vodného toku na neupravenom vodnom toku počas II. stupňa povodňovej aktivity a III. stupňa povodňovej aktivity alebo
- d) správcovi vodohospodársky významných vodných tokov a správcovi drobného vodného toku na vodnej stavbe alebo na neupravenom vodnom toku, ak povodňovú škodu spôsobilo náhle vyliatie vody z koryta vodného toku alebo náhly návrat vyliatej vody naspäť do koryta.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. každý je povinný vykonať opatrenia umožňujúce plynulý a neškodný odtok vody na pozemkoch, stavbách, objektoch a zariadeniach, ktoré má vo vlastníctve, v správe alebo v užívaní.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 7/2010 Z.z. každý, kto zistí nebezpečenstvo povodne alebo povodeň, je povinný to ihneď ohlásiť orgánu ochrany pred povodňami, povodňou ohrozenej obci, správcovi vodohospodársky významných vodných tokov alebo správcovi drobného vodného toku.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 7/2010 Z.z. vlastník, správca a užívateľ stavby, objektu alebo zariadenia, ktoré je umiestnené na vodnom toku, križuje vodný tok alebo je v inundačnom území, je povinný vykonať opatrenia na zamedzenie alebo zmiernenie nebezpečenstva povodne alebo škodlivých následkov povodne na ochranu života, zdravia, majetku, životného prostredia, kultúrneho dedičstva a hospodárskej činnosti pred povodňami.

Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 7/2010 Z.z. vlastník, správca a užívateľ stavby, objektu alebo zariadenia, ktoré je umiestnené na vodnom toku, križuje vodný tok alebo je v inundačnom území, je povinný

- a) v oblasti prevencie 1. vypracovať a aktualizovať povodňové plány zabezpečovacích prác, 2. zabezpečiť podľa povodňových plánov pracovné sily a vecné prostriedky na výkon povodňových zabezpečovacích prác, 3. umožniť vykonanie povodňovej prehliadky a zúčastniť sa na jej vykonávaní, 4. predložiť pri povodňovej prehliadke na požiadanie na nahliadnutie stavebné povolenie alebo kolaudačné rozhodnutie, 5. prijať opatrenia na predchádzanie zhoršeniu odtoku povrchových vôd, chodu ľadov alebo kvality vody,
- b) počas povodňovej situácie 1. informovať o povodňovej situácii obec, orgán ochrany pred povodňami a správcu vodohospodársky významných vodných tokov alebo správcu drobného vodného toku, 2. zabezpečovať pracovnú pohotovosť svojich zamestnancov, preverovať ich pripravenosť a zabezpečovať dostupnosť vecných prostriedkov na ochranu pred povodňami, 3. zúčastňovať sa na hlásnej povodňovej službe a varovaní obyvateľstva, 4. vykonávať povodňové zabezpečovacie práce podľa povodňového plánu, 5. spolupracovať so správcom vodohospodársky významných vodných tokov alebo so správcom drobného vodného toku pri povodňových zabezpečovacích prácach, 6. odstraňovať predmety, ktoré môžu zhoršiť odtok povrchových vôd, chod ľadov alebo kvalitu vody, 7. zabezpečovať dokumentovanie priebehu povodňovej situácie na vodnej stavbe, 8. vykonať na príkaz orgánu ochrany pred povodňami mimoriadnu manipuláciu na vodnej stavbe,

- c) po povodni 1. odstrániť následky spôsobené povodňou, 2. vyhodnotiť povodňové škody na majetku vo svojom vlastníctve, správe alebo užívaní a umožniť ich verifikáciu, 3. vypracovať súhrnnú správu o priebehu povodní, ich následkoch a vykonaných opatreniach a predložiť ju obci, 4. upraviť kritické miesta, ktoré by mohli nepriaznivo ovplyvniť priebeh ďalšej povodne,
- d) vykonávať iné opatrenia na ochranu ľudského zdravia, životného prostredia, kultúrneho dedičstva, hospodárskej činnosti a na predchádzanie povodňovým škodám.

Podľa § 37 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. právnická osoba a fyzická osoba – podnikateľ, ktorých stavba, objekt alebo zariadenie na území obce môže byť postihnuté povodňou, vypracujú povodňový plán záchranných prác na základe všeobecne záväzného nariadenia obce.

Podľa § 37 ods. 4 zákona č. 7/2010 Z.z. na rozostavaných stavbách alebo na ich ucelených častiach na vodných tokoch alebo v inundačných územiach a v záplavových územiach plní primerane úlohy vlastníka, správcu a užívateľa stavby pri ochrane pred povodňami stavebník a dodávateľ stavebnej časti alebo technologickej časti stavby, a to každý na úseku svojej činnosti.

Žalobcovia sa v správnom konaní domáhali nároku na peňažnú náhradu škody, vzniknutej povodňovými zabezpečovacími a povodňovými záchrannými prácami v dňoch 02.04.2010 až 04.06.2010 na objektoch budovaných žalobcami v zmysle § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. o ochrane pred povodňami, ktorý upravuje objektívnu zodpovednosť (resp. tzv. mimozodpovednostnú právnu povinnosť podobnú zodpovednostnej povinnosti), v rámci ktorej ukladá štátu povinnosť nahradiť škodu spôsobenú povodňovými zabezpečovacími a záchrannými prácami. V tomto prípade nejde o zodpovednosť, ktorá by bola výsledkom porušenia nejakej právnej povinnosti, ale jej vznik sa viaže na právne relevantnú škodnú udalosť, konkrétne na vykonanie povodňových prác. Všeobecne je predpokladom vzniku objektívnej zodpovednosti protiprávny úkon, prípadne právne relevantná škodná udalosť, ujma a príčinná súvislosť medzi právne relevantnou škodnou udalosťou a spôsobenou ujmou. Za predpoklady zodpovednosti štátu za škodu v zmysle § 44 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.09.2013 je potrebné považovať škodnú udalosť, konkrétne povodňové zabezpečovacie práce a záchranné práce, škodu spôsobenú na majetku poškodeného a príčinnú súvislosť medzi povodňovými zabezpečovacími a záchrannými prácami a vzniknutou majetkovou škodou. Zo strany žalovaného subjektu ako správneho orgánu bolo preto v konaní potrebné skúmať či na majetku žalobcu vznikla

škoda, a či táto bola spôsobená v príčinnej súvislosti so zabezpečovacími a záchrannými prácami, inak povedané, či hlavnou príčinou majetkovej škody boli povodňové a záchranné práce bez ktorých by ku škode nedošlo. V danom prípade nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale vždy sa vyžaduje dôkaz o jej existencii.

Okrem konkrétnej zodpovednosti štátu za škody spôsobené povodňovými zabezpečovacími a záchrannými prácami právne predpisy na úseku ochrany pred povodňami ukladajú všeobecnú prevenčnú povinnosť. Ustanovenie § 3 ods. 3 a tiež § 37 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 7/2010 Z.z. vyjadruje tiež záväznú právnu povinnosť, nedodržanie ktorej znamená správať sa v rozpore s touto normou, a teda protiprávne. Na základe uvedeného možno konštatovať, že ak by porušenie tejto prevenčnej povinnosti poškodeným, jeho protiprávne správanie, bolo príčinou vzniku majetkovej škody, v tomto prípade by prichádzalo do úvahy či už spoluzavinenie alebo výlučné zavinenie poškodeného, a teda jeho prípadná spoluzodpovednosť alebo výlučná zodpovednosť za vzniknutú škodu. Pokiaľ teda ide o odvoláciu námietku žalovaného, že žalobcovia nepostupovali v zmysle platnej legislatívy na úseku ochrany pred povodňami, bolo v správnom konaní potrebné dôsledne sa zaoberať skutočnosťou, či žalobcovia naozaj počas povodňovej situácie konali v rozpore s platnou legislatívou, a teda protiprávne, a či toto konanie bolo hlavnou príčinou vzniku škody na predmetnom objekte. Táto skutočnosť by vylučovala zavinenie štátu v zmysle § 44 ods. 6 zákona č. 7/2010 Z.z.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového súdu, že skutočnosť, že žalobcovia nepostupovali v súlade so zákonom č. 7/2010 Z.z. a vyhláškou č. 251/2010 Z.z. sama osebe nezakladá dôvod na neuznanie nároku na náhradu škody. Neuznanie nároku znamená, že v správnom konaní musí byť preukázané, že vznik škody je zavinený výlučne žalobcami nesplnením povinností uložených príslušnými právnymi predpismi.

Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 7/2010 Z.z. povodňové zabezpečovacie práce sa začínajú vykonávať od vyhlásenia II. stupňa povodňovej aktivity a sú skončené do času odvolania II. stupňa povodňovej aktivity.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 7/2010 Z.z. povodňové zabezpečovacie práce na základe povodňových plánov a na príkaz orgánu ochrany pred povodňami a obce počas II. stupňa povodňovej aktivity a III. stupňa povodňovej aktivity vykonávajú:

- a) správca vodohospodársky významných vodných tokov a správcovia drobných vodných tokov,
- b) Hasičský a záchranný zbor alebo vybrané ostatné záchranné zložky integrovaného záchranného systému,
- c) vlastníci, správcovia a užívatelia stavieb, objektov alebo zariadení na vodnom toku, v inundačnom území alebo v povodňou ohrozenom území,
- d) zhotovitelia stavby, objektu alebo zariadenia na vodnom toku alebo v jeho inundačnom území počas výstavby,
- e) osoby na príkaz orgánu ochrany pred povodňami a obce.

Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 7/2010 Z.z. povodňové záchranné práce sa začínajú vykonávať od vyhlásenia III. stupňa povodňovej aktivity a sú ukončené do času odvolania II. stupňa povodňovej aktivity.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 7/2010 Z.z. povodňové záchranné práce riadi obec, obvodný úrad alebo obvodný úrad v sídle kraja podľa osobitného predpisu. Vykonávanie zásahov povodňových záchranných prác riadi okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru alebo krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru do času, kým riadenie neprevezme obec, obvodný úrad alebo obvodný úrad v sídle kraja.

Žalovaný v odvolaní tiež uviedol, že obvodná povodňová komisia dala príkaz na prekopanie prístupovej komunikácie dňa 04.06.2010, ale ku škodám došlo už dňa 02.06.2010. Odvolací súd k námietke žalovaného uvádza, že ide opäť o otázku dokazovania, či škoda dňa 02.06.2010 (prípadne dňa 03.06.2010) vznikla ako následok príkazu povodňovej komisie v súvislosti so záchrannými a zabezpečovacími prácami. Obvodný úrad životného prostredia Prešov v žalobou napadnutom rozhodnutí č. 2013/194-738BE zo dňa 11.01.2013 konštatoval, že záznamy v stavebnom denníku zo dňa 02.06.2010 až 04.06.2010 neboli v priebehu správneho konania spochybnené a boli účastníkmi konania, dotknutými orgánmi tak aj správnym orgánom akceptované, a preto nepovažuje vykonanie navrhovaných dôkazov, t.j. výsluchy osôb a vykonanie listinných dôkazov zo zasadnutia Obvodnej povodňovej komisie, za dôvodné. Vo svojom vyjadrení zo dňa 21.06.2012 zase Obvodný úrad životného prostredia Poprad uvádza, že v čase kedy podľa tvrdení poškodeného mal krízový štáb nariadiť prekopať prístupovú komunikáciu, krízový štáb ešte nezasadal, a preto nebolo možné vydať príkaz na prekopanie prístupovej komunikácie. Z vyjadrenia Obvodného úradu Poprad zo dňa 11.07.2012 je jednoznačné, že na mieste, kde boli poškodené stavebné objekty bol

už dňa 01.06.2010 vyhlásený III. stupeň povodňovej aktivity. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že zákon v prípade vyhlásenia III. stupňa povodňovej aktivity v zmysle § 17 ods. 5 a § 1 ods. 4 zákona č. 7/2010 Z.z. predpokladá povodňové zabezpečovacie a povodňové záchranné práce, a to v zmysle § 17 ods. 3 na príkaz orgánu ochrany pred povodňami a obce a v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 7/2010 Z.z. riadené obcou, obvodným úradom alebo obvodným úradom v sídle kraja podľa osobitného predpisu. Predpokladá teda riadenie povodňových zabezpečovacích a záchranných prác už odo dňa vyhlásenia III. stupňa povodňovej aktivity (01.06.2010) obcou, obvodným úradom alebo obvodným úradom v sídle kraja. Zo záznamu zo zasadnutia Obvodnej povodňovej komisie Poprad zo dňa 04.06.2010 je zrejmé, že dňa 04.06.2010 v čase bola v čase od 02:45 hod. vykonaná fyzická obhliadka stavu povodňovej situácie na povodňou dotknutom území.

Ak žalovaný považuje za sporné, či ku škodám, ktoré vznikli v dňoch 02.06.2010 až 03.06.2010, došlo realizovaním povodňových záchranných a zabezpečovacích prác v súlade s pokynmi, a teda namieta aj pravdivosť záznamov zo dňa 02.06.2010 až 03.06.2010 v stavebnom denníku, je v tomto smere potrebné vykonať vyčerpávajúce dokazovanie.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu lehota desiatich pracovných dní na uplatnenie si nároku na peňažnú náhradu v zmysle § 44 ods. 5 zákona č. 7/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.09.2013 je poriadkovou lehotou, s nedodrzaním ktorej zákon nespája sankciu zániku nároku na peňažnú náhradu. V tejto súvislosti však uvádza, že ak by preukázanie nároku na náhradu škody bolo v dôsledku trojročného časového odstupu úplne znemožnené, nie je vylúčené, že žalobcovia, ktorí uvedenú desaťdňovú lehotu nedodrжали, neunesú svoje dôkazné bremeno a budú sami znášať škodu spôsobenú týmto opomenutím.

Keďže odvolací nezistil dôvod na zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku a námietky žalovaného uvedené v odvolaní nevyhodnotil ako spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie rozsudku krajského súdu, podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil.

Úlohou správneho orgánu v ďalšom konaní bude dôsledne sa zaoberať príčinou vzniku škôd, a zistiť, či škoda, náhrady ktorej sa žalobcovia domáhajú, je následkom povodne ako takej, povodňových záchranných a zabezpečovacích prác, nesplnenia povinností žalobcami, prípadne následkom inej právne relevantnej škodnej udalosti. Následne opätovne rozhodne o žiadosti žalobcov o priznanie náhrady škody. V prípade uznania nároku

na náhradu škody sa správny orgán takisto musí zaoberať tiež výškou spôsobenej škody a výškou priznanej náhrady.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že úspešným žalobcom priznal náhradu trov konania v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 165,56 €. Tieto pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v roku 2013 (vyjadrenie k odvolaniu) v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 130,16 € a náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 €, po zvýšení o sumu DPH 20% spolu vo výške 165,56 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25.11.2015

JUDr. Viera N e v e d e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková